

RAPPORT
NR 12 | 2026

Vad innebär Tidö 2 för Sverige?

Johan Sjölander



ISBN: 978-91-90191-10-1

©Tankesmedjan Tiden 2026

Författare: Johan Sjölander

Foto: Jonathan Nackstrand/TT

Layout: Johan Resele

Innehållsförteckning

Inledning och sammanfattning	5
Bakgrund	6
Metod	7
DEL I	
Vad går Tidö-partierna till val på?	8
• Vad säger respektive dokument?	9
• Två typer av spänningar mellan och inom de olika manifesten	10
DEL II	
Tidö 2.0	12
• Vad från Tidö 2.0 finns med i Tidö-partiernas valmanifest?	13
• Saker som däremot inte finns med i något av de fyra valmanifesten	16
• Sammanfattande slutsats	16
DEL III	
Vilken påverkan kan respektive parti förmodas få på kommande regeringspolitik, och vilka idéer kommer vara vägledande?	19
DEL IV	
Vad kan vi vänta oss av en kommande Tidö-regering?	21

Inledning och sammanfattning

Det är svårt för väljarna att få ett grepp om vilken övergripande samhällsutveckling de olika alternativen som står mot varandra i årets val står för. En stor del av detta beror på att högersidan aktivt försöker dölja vad de egentligen vill med Sverige.

Detta är ett demokratiskt problem. Vi kommer i denna rapport göra en analys av vad som är en trolig effekt av en valseger för de fyra Tidöpartierna, och även visa på den betydelse tankesmedjorna Timbro och Oikos rapport *Tidö 2.0* redan i dag har för partiernas idéutveckling.

Vad vi kommer att visa är att det absolut troligaste utfallet av en ny Tidö-regering efter valet är en en hårdkokt högerpolitik med nedskärningar och marknadslösningar som kommer att slå mot vanliga löntagarhushåll, inte minst de som bor i hyresrätt. Men hela löntagarkollektivet kommer drabbas av en politik som fjärmar sig från den svenska modellen och ökar klyftorna i samhället, såväl ekonomiskt som kulturellt. Dessutom kommer vi att få en fortsatt utvisningspolitik, och ett hårdnande kulturkrig riktat mot olika minoritetsgrupper.

Bakgrund

Inför valet 2022 fanns en klar politisk agenda, inte minst från den dåvarande oppositionen. Den handlade om drivmedelspriser, kärnkraft, migration och kriminalitet.

I valrörelsen 2026 är bilden en helt annan. Tidö-partierna är överens om att regera tillsammans, men presenterar spretande och ibland direkt motsägelsefulla politiska program. Förslag på skattesänkningar kombineras med olika välfärdsreformer.

Det gör det svårare för väljarna att bedöma och förutse vad en Tidö 2-regering skulle innebära rent politiskt.

Men vad vi kommer visa i denna analys är att det går att få en tämligen god bild av vad som väntar genom att studera partiernas valmanifest, motioner samt den plan, betitlad *Tidö 2.0*, som högerns tankesmedjor Timbro och Oikos publicerade förra hösten.

Det är en helt annan samhällsutveckling än den Tidö-partierna försöker signalera nu i valrörelsens slutskede. Det finns ett demokratiskt egenvärde i tydliggöra denna skillnad mellan vad som sägs nu innan valet och vad som uppenbart redan finns i planerna och som sannolikt kommer att hända.

Metod

Vi utgår i en granskning av de fyra Tidö-partiernas valmanifest, eller motsvarande dokument. Det här är vad partierna vill lyfta fram, och de konkreta förslag de mest tydligt kommer att utvärderas på.

Vi studerar särskilt vilka stora och dyra reformen de föreslår, vilka besparingar de lyfter fram, vilka prioriteringar som anges och hur de olika programmen förhåller sig till varandra.

Därefter ställer vi detta mot den av näringslivsfinansierade Tankesmedjan Timbro och SD-nära tankesmedjan Oikos framtagna handlingsplanen *Tidö 2.0*. Vi gör det eftersom tankesmedjor som Timbro tidigare spelat stor roll i den borgerliga politikutvecklingen, och för att detta är det mest ambitiösa försöket att gifta samman SD ideologiskt med den ”traditionella” svenska högern.

Slutligen gör vi en aktörsanalys som utgår från tre frågeställningar: hur stort inflytande fick respektive parti på det gemensamma Tidö-avtalet, hur prioriterade de bland sina vallöften under förhandlingar, och hur har det politiska läget utvecklats sedan dess.

Utifrån det kommer vi göra en analys av vilka som är de troliga konsekvenserna och de stora utmaningarna för att få ihop en gemensam Tidö-politik efter en valseger för de fyra partierna.

DEL I: Vad går Tidö-partierna till val på?

Vi utgår i vår analys ifrån följande fyra dokument.

Moderaterna: *Ansträngning ska löna sig. Brott ska straffa sig.* Det officiella Valmanifestet 2026, lanserat 1 september. Det är ett relativt kort, koncentrerat och kampanjmässigt dokument. Strukturen bygger på ett fåtal stora berättelser och prioriteringar, med korta punktlister över vad M vill göra. Det är alltså mer ett strategiskt valmanifest än en heltäckande politisk katalog.

Kristdemokraterna: *Tro på Sverige.* KD:s Valmanifest 2026, presenterat 21 augusti, är på tio sidor och omkring 4 500 ord. Det är uppbyggt kring fyra tydliga huvudrubriker – familjen, välfärden, samhällsbygget och värderingarna – och växlar mellan resonerande text och ganska täta listor med konkreta förslag. Det ligger formatmässigt någonstans mellan kampanjskrift och traditionellt valmanifest.

Liberalerna: *För din frihet.* Detta är den stora avvikaren: 40 sidor och drygt 9 000 ord, organiserade i åtta tematiska kapitel. Manifestet följer delvis människans livslopp – barndom, skola, arbete, familjeliv, vård/omsorg etc. – och innehåller numrerade reformpunkter. Det är därför det klart mest omfattande och katalogliknande av de fyra och ligger närmast ett traditionellt heltäckande valprogram.

Sverigedemokraterna: *Hemma i Sverige – Valplattform 2026.* SD kallar alltså sitt dokument valplattform, inte valmanifest. Det är tolv sidor och knappt 3 000 ord. Formatet är mer berättande och politiskt argumenterande än L:s; kortare resonemang om samhällsutvecklingen följs av prioriteringar och förslag. Det innehåller också ett särskilt avsnitt om regeringsfrågan, vilket gör att dokumentet delvis fungerar som en deklaration om SD:s roll efter valet.

Vad säger respektive dokument?

Vi kommer här analysera respektive dokument utifrån tre frågeställningar, utifrån följande frågeställningar:

- Vilka tydliga prioriteringar anges?
- Vilka stora reformer föreslås?
- Vilka eventuella besparingar föreslås för att finansiera ovanstående reformer?

Moderaterna

Den tydliga prioriteringen i Moderaternas valmanifest är olika typer av skattesänkningar, på arbete, sparande (ISK) och företag (bolagsskatt). De vill också fortsätta utbyggnad av försvar, rättsväsende/kriminalvård och kärnkraft.

Den stora reformen är vad de själva beskriver som 5 000 kronor mer per månad för en vanlig barnfamilj. Detta handlar mestadels om skattesänkningar och avdrag men också om att göra förskolan avgiftsfri. De lovar att det ska komma ”mer pengar” till skola, vård och omsorg men är inte tydliga med hur.

Den stora finansieringen handlar om ett besparingsprogram på drygt 70 miljarder kronor som till viss del handlar om åtstramningar i arbetsmarknadspolitik och a-kassa (cirka 6 miljarder) och i övrigt om en blandning av påstådda dynamiska effekter och åtstramningar på myndigheter, upphandlingar och en stor post som handlar om ett icke definierat ”slöseri”. De aviserar också kommande besparingar på biståndet som ska finansiera satsningar på försvar och/eller välfärd, detta är dock inte specificerat i programmet.

Kristdemokraterna

KD:s prioritet i dokumentet ligger på familjepolitik, där de blanda annat föreslår förlängd föräldraförsäkring och höjt barnbidrag, samt vård, där de håller fast vid förslaget om ett förstatligande av sjukvården. De vill se en översyn av hyressättningen i nyproduktion, vilket måste förstås som att de eftersträvar markandshyror i delar av beståndet.

De vill i likhet med Moderaterna sänka skatten, och utöver föräldraförsäkring och barnbidrag införa en barnbonus som betalas in på mödrars pensionskonto i samband med barnets födelse. De vill ha en tandvårdsreform för patienter ”med stora tandvårdsbehov”. De vill avskaffa arbetsförmedlingen och se ett tioårigt ”gemenskapsprogram” som likt miljonprogrammet ska kraftsamla för ökad trygghet, och vill bygga om utanförskapsområden genom att omvandla hyresrätter till bostadsrätter

och bygga småhus och "attraktiva trädgårdsstäder". Kristdemokraterna lägger också stor vikt vid vad de kallar "värderingsfrågorna" och lovar bland annat ett förbud mot burka och niqab i offentliga miljöer.

Som finansiering föreslår de bland annat ett 20-årigt undantag från statens balanskrav för att "kunna göra nödvändiga investeringar som leder till tillväxt".

De vill också ge kommunerna "ett tydligt ansvar för att identifiera och genomföra löpande effektiviseringar".

Liberalerna

Liberalernas prioritet ligger på skola och uppväxtvillkor. De har också ett ambitiöst program för skattesänkningar, där de bland annat föreslår en halvering av den statliga inkomstkatten.

Liberalerna har ett stort antal punktförslag, med allt från vackrare skolor till höjt bostadsbidrag. De vill ha en statlig skola utan vinstintresse.

De föreslår få besparingar, men en är 20 000 färre tjänster i "byråkratiska kringfunktioner i offentlig sektor".

Sverigedemokraterna

Fokus i SD:s valplattform är att man ska vara "trygg, fri och svensk".

De skriver att "[v]i som bor i Sverigedemokraternas framtida Sverige är i princip uteslutande svenskar. (Svenskar som bott i Sverige i generationer såväl som människor som valt att flytta till vårt land, anpassat sig och så småningom uppgått i vår nation)".

Fokus i de sakpolitiska förslagen handlar om migration och kriminalpolitik. De vill också se en tandvårdsreform.

SD är tydliga med att man vill hålla fast vid det finanspolitiska ramverket och att "kommande regering kommer behöva göra avsevärt tuffare prioriteringar på statsbudgetens utgiftssida för att finansiera större reformer". Som exempel nämner de sedan bistånd och "ineffektiva klimatpolitiska satsningar".

Två typer av spänningar mellan och inom de olika manifesten

Vi kan se två typer av spänningar inom och mellan de olika manifesten. Dels frågor där de olika Tidö-partierna tycker direkt olika. Där hittar

vi till exempel frågan om vinstdrivande privatskolor, som L vill stoppa men de övriga behålla. Dels frågan om finansieringen. Det vill säga hur utgiftsökningar och inkomstminskningar (i klartext skattesänkningar) ska betalas.

I ett fall sammanfaller faktiskt dessa. Kd vill ha ett undantag från det finanspolitiska ramverket under 20 år. Både Moderaterna och SD håller däremot fast vid det. Men det är även förutom detta uppenbart att alla partier inte kan få allt de önskar. Dels för att de ibland tycker olika, dels och framför allt för att det inte skulle gå att få ihop finansieringen.

På två stora områden som återkommer i dokumenten, försvar och rättsväsende, finns dessutom en stor blocköverskridande enighet om att dessa två områden kommer att kräva mer resurser under åren som kommer. Vi kan alltså anta att utbyggnaden här kommer att fortgå och kräva stora resurser. Det ökar trycket på finansieringen av övriga reformer, och minskar handlingsutrymmet allt mer.

En första slutsats är således att Tidö-partierna inte kommer att ha råd att göra allt de lovar. Frågan som kvarstår blir: hur kommer de att prioritera? Och vilken är den röda tråd en framtida Tidö-politik kommer att följa?

DEL II: Tidö 2.0

Dokumentet *Tidö 2.0* togs fram av den till Moderaterna närstående tanke-smedjan Timbro och SD:s tankesmedja Oikos. Det publicerades förra hösten men fick inte mycket uppmärksamhet. I 132 punkter skisseras vad som bör göras inom områden som arbetsmarknaden, bostäderna, välfärden, kulturen, medierna, civilsamhället och skatterna.

Den svenska arbetsmarknadsmodellen ska liberaliseras, fackens ställning försvagas och kollektivavtalens betydelse minska. Bland förslagen finns särskilda lågbetalda jobb med sämre villkor. Syftet är att flytta makt från löntagare till arbetsgivare och pressa ner alla löner. Denna lönesänkningseffekt kommer ytterligare förstärkas av Moderaternas plan, som de presenterade i somras, att sänka a-kassan ännu mer nästa mandatperiod. A-kassan fungerar i praktiken som ett golv som håller alla löner uppe. Högern tänker sig att med de nya låglönejobben och ytterligare urholkad a-kassa skapa ett låglöneproletariat som tvingas jobba till vilka löner som helst eller svälta. Det kommer i sin tur pressa ner även andras löner. På bostadsmarknaden föreslås marknadshyror. Hyresgästföreningens beräkningar visar att marknadshyror leder till att hyrorna i genomsnitt ökar med 25 procent, men med upp till 78 procent i Stockholm och 95 procent i Göteborg.

Public service ska bantas kraftigt och Utbildningsradion föreslås läggas ned. Statens stöd till folkbildningen ska fasas ut. Även kulturlivet och civilsamhället ska få mindre offentligt stöd. Samtidigt innehåller programmet omfattande skattesänkningar och en långtgående ambition att sälja ut statliga verksamheter och bolag. Avgifter ska införas i högre utbildning.

Två saker gör detta dokument extra intressant. Timbro har historiskt haft ett väldigt stort, vissa skulle säga avgörande, inflytande på borgerlig politik- och idéutveckling. Deras rapporter om enpartistaten har exempelvis varit extremt vägledande när Tidö-regeringen skurit ner på folkbildningen, biståndet och gett sig på partiernas lotteriförsäljning.

Tidö 2.0 är det första ambitiösa försöket att på ett ideologiskt plan gifta samman den gamla och den nya högern, det vill säga de etablerade högerpartierna och SD.

Det gör dokumentet intressant ur dubbel bemärkelse. I en politisk miljö där den övergripande riktningen är svårfångad blir det extra intressant att studera idéerna bakom de olika förslagen. Frågan blir följaktligen: är Tidö 2.0 ett sådant dokument?

Vad från Tidö 2.0 finns med i Tidö-partiernas valmanifest?

För att svara på den frågan är ett möjligt tillvägagångssätt att reda ut i vilken utsträckning idéerna i Tidö 2.0 redan fått genomslag i de fyra högerpartiernas politiska agenda. När en sådan analys görs mellan Tidö-partiernas valmanifest och dokumentet *Tidö 2.0* framkommer att de på avgörande punkter överlappar varandra.

De tydligaste fynden är dessa:

- **Sänkt statlig inkomstskatt – L: direkt träff.** Tidö 2.0 vill både höja brytpunkten och sänka skattesatsen. L vill kraftigt sänka skatten med målet att halvera den statliga inkomstskatten.
- **Sänkt bolagsskatt – M: direkt träff.** Timbro/Oikos föreslår fortsatt sänkning av bolagsskatten; M:s manifest säger uttryckligen "Sänka bolagsskatten".
- **Successivt avskaffad elskatt – SD: direkt träff.** Rapporten vill fasa ut elskatten. SD skriver att elskatten successivt ska tas bort helt.
- **Ingen återhöjning av drivmedelsskatterna – SD/M: tydlig träff.** Tidö 2.0 vill bibehålla tidigare sänkningar. SD lovar fortsatt låga bränslepriser genom sänkt skatt och minskad reduktionsplikt; M reserverar sig för ytterligare sänkningar om det behövs.
- **Stärkt ISK-sparande/ägardemokrati – M och L: mycket tydlig överlappning.** Tidö 2.0 vill stärka ISK. Både M och L går till val på att göra 500 000 kronor skattefria på ISK.
- **Barnavdrag – L: direkt träff.** Timbro/Oikos föreslår ett "enkelt och generöst barnavdrag". L föreslår en särskild skattereduktion på 10 000 kronor per barn och år. Det här är en av de renaste överensstämmelserna.

- **Avskaffad kvotering av föräldraförsäkringen – SD: direkt träff.** Tidö 2.0 vill avskaffa kvoteringen. SD vill låta varje familj själv fördela föräldradagarna.
- **Förstatligad a-kassa – SD: mycket tydlig träff.** Tidö 2.0 vill samla a-kassorna i ett statligt system under Försäkringskassan. SD:s plattform går mot en a-kassa som omfattar alla som arbetar och partiet har i sin 2026-linje förespråkat ett statligare/universellt system.
- **Genomför bidragstak och skärpta krav i försörjningsstödet – M: direkt träff; SD: tydlig överlappning.** Rapporten säger uttryckligen att Tidö-reformerna ska genomföras. M lovar att säkerställa att bidragstaket träder i kraft fullt ut och vill halvera antalet försörjningsstödstagare.
- **Moderniserat strandskydd – M och SD: tydlig överlappning.** Timbro/Oikos vill minska huvudregeln från 100 till 50 meter och öka undantagen. SD vill ge kommuner och markägare större makt över strandnära mark; M går i manifestet vidare med kraftigt förenklade regler och sin linje om ”strandlov”.
- **Bygglovsfrihet – M och SD: tydlig/direct träff.** Tidö 2.0 vill utreda generell bygglovsbefrielse utanför sammanhållen bebyggelse. M vill att fler småhus ska vara bygglovsbefriade och SD vill ha enklare byggregler.
- **”Tyst medgivande” i tillståndsärenden – M: direkt träff.** Detta är en särskilt intressant formulering. Timbro/Oikos vill att passivitet från en myndighet i vissa fall ska innebära godkännande. M skriver att man vill ”införa ett system med tyst godkännande” för enklare tillstånd.
- **Förenklade miljötillstånd och kortare processer – M och SD: direkt/ tydlig träff.** Timbro/Oikos vill genomföra Miljötillståndsutredningen, korta tiderna och motverka överimplementering. M prioriterar snabbare tillstånds- och miljöprövningar; SD säger uttryckligen att tillståndsprocesserna ska kortas och EU-överimplementering upphöra.
- **Motverka svensk överimplementering av EU-regler – SD: direkt träff; M/KD delvis.** SD:s formulering är ovanligt nära rapportens: ”Överimplementering av EU-lagstiftning ska upphöra.”
- **Regelförenklingar för företag – M, KD, L och SD: tydlig överlappning.** Det är ett huvudtema i Tidö 2.0. Alla fyra har motsvarigheter, men KD sticker ut genom principen ”en regel in, två regler ut”, medan SD skriver om att ta bort onödiga regleringar och M/L om mindre regelbörda.

- **Stärkt äganderätt för skog och mark – M, KD och SD: tydlig överlappning.** Tidö 2.0 föreslår full ersättning för offentliga ingrepp. M och SD betonar stärkt äganderätt; M:s linje om frivillighet och ersättning vid skogsskydd ligger särskilt nära.
- **Mer familjevänlig småhusplanering – M och KD: tydlig överlappning.** Rapporten vill att kommunerna planerar för fler familjevänliga småhus. M sätter upp målet att två normallöner ska räcka till ett hus och vill bygga fler småhus; KD driver en ny egnahems-/trädgårdsstadslinje.
- **Reformerad hyresmarknad – KD: delvis tydlig överlappning.** Tidö 2.0 går långt med fri hyressättning för nya avtal och indexering av befintliga hyror. KD föreslår förändrad hyressättning i framför allt nyproduktionen. Det är inte exakt samma reform, men ändå tydligt i förslagets riktning.
- **Friare gårdsförsäljning – SD: direkt/tydlig träff.** Tidö 2.0 vill liberalisera den nyligen införda gårdsförsäljningen ytterligare. SD vill uttryckligen utveckla möjligheten till gårdsförsäljning ytterligare.
- **Liberalare alkohollag/krogregler – SD, delvis M och L: tydlig överlappning.** Tidö 2.0 föreslår en bred översyn av alkohollagen och enklare serveringsregler. SD går till val på färre hinder för krogar och små producenter, längre öppettider och kylda drycker på Systembolaget. L framhåller redan slopat matkrav.
- **Levande stadskärnor och mindre reglering av nöjeslivet – M/SD: tydlig överlappning.** Rapportens ”Lex Trädgården”, modernare bullerregler och enklare tillstånd finns inte ordagrant i manifesten, men den politiska riktningen återkommer tydligt.
- **Svenskt fiske och minskad trålning – M: tydlig överlappning.** Tidö 2.0 har flera konkreta fiskeförslag: utflyttad trålgräns, lägre Östersjökvoter och bättre villkor för småskaligt fiske. M har en uttrycklig prioritering att skydda Östersjöns fiskbestånd och det småskaliga fisket. Rapporten är dock mer preciserad.
- **Mer privat finansiering av kultur – M: tydlig överlappning.** Tidö 2.0 vill bland annat ha skatteavdrag för donationer och mer medfinansiering. M vill förbättra reglerna för privat finansiering av kulturen.
- **Smalare/fokuserat public service – M: tydlig överlappning, men inte direkt träff.** Tidö 2.0 vill halvera anslagen, lägga ned UR och utreda sammanslagning av SVT och SR. M talar om ett ”starkt men fokuserat

public service”, men säger samtidigt att finansieringen redan är garanterad för åtta år.

- **Minska statlig byråkrati och myndighetskostnader – M: tydlig överlappning.** Tidö 2.0 innehåller en rad reformer för färre myndighetsuppgifter, mindre kommunikation och lägre administrativa kostnader. M:s stora finansieringspaket med generella myndighetsbesparingar och verksamheter som ska kunna avvecklas eller prioriteras ned ligger på samma linje, men manifestet specificerar inte samma myndigheter.
- **Reformer av så kallade kunskaps-/värdegrundsmyndigheter – M: svagt tydlig överlappning, beroende på definition.** Timbro/Oikos vill uttryckligen avveckla Jämställdhetsmyndigheten och MR-institutet och se över BO, DO, Forum för levande historia, MFD, MFoF och MTM. Här hittar jag inte stöd för att M:s valmanifest antar just denna myndighetslista. Detta är därför viktigt att hålla isär från M:s mer allmänna 40-miljardersbesparing.
- **Minskad biståndsnivå/omprioriterat bistånd – M: tydlig överlappning.** Tidö 2.0 vill ned mot EU-genomsnittet och använda stöd till Ukraina i avräkningarna. M räknar biståndsomprioriteringar bland finansieringskällorna. Konstruktionen är inte identisk.
- **Agenda 2030/överdriven internationell styrning – SD: tydlig överlappning.** Tidö 2.0 vill fasa ut regeringens Agenda 2030-arbete. SD nämner uttryckligen internationella regelverk ”såsom Agenda 2030” i sin kritik mot överimplementering och byråkrati.
- **Lägre eller enklare flyttskatter – M/KD: tydlig överlappning, men annan modell.** Tidö 2.0 vill fasa ut stämpelskatten mot minskade ränteavdrag. M vill ”se över flyttskatterna”; KD vill gå betydligt längre beträffande reavinstskatten. Samma problemformulering, inte samma reform.

Saker som däremot inte finns i något av de fyra valmanifesten

Det här är minst lika intressant. Flera av Tidö 2.0:s mest långtgående och politiskt kontroversiella förslag har partierna inte gjort till vallöften:

- Avskaffa Arbetsdomstolen.
- Införa svenska ”mini-jobs” med lägre lön och svagare anställningsskydd.
- Avskaffa omställningsstudiestödet.
- Införa terminsavgift på högskolan.

- Minska studiebidraget och i stället höja studielånen.
- Lägga ned eller slå samman lokala högskolor.
- Göra fler universitet till stiftelser.
- Halvera anslagen till public service.
- Lägga ned UR.
- Utredda sammanslagning av SVT och SR.
- Fasa ut det statliga stödet till studieförbunden.
- Avveckla MUCF.
- Avveckla Allmänna arvsfonden och föra kapitalet till det civila försvaret.
- Avveckla statligt stöd till trossamfund.
- Fri hyressättning för alla nya hyresavtal enligt rapportens modell.
- Lagstadgad rätt till ombildning av allmännytta i vissa områden.
- Omfattande utförsäljning av SBAB, Telia, Green Cargo m.fl.
- Privatisera Svenska Spel och utreda privatisering av PostNord.
- Sälja ut delar av Sveaskogs mark.
- Avskaffa fordonsskatten helt.
- Tillåta öl och vin i vanliga livsmedelsbutiker.
- Höja promillegränsen på sjön till 0,5.
- Införa allmän bryggrätt.
- Avskaffa eller kraftigt förändra mark- och miljödomstolarna.
- Avreglera taximarknaden på det långtgående sätt rapporten föreslår.
- Avskaffa Nationella sekretariatet för genusforskning.
- Införa statliga straffriktlinjer där regeringen får större inflytande över hur straffskalor används.
- Införa en helt ny oberoende polisinspektion enligt rapportens modell.
- Begränsa lagen om hets mot folkgrupp enligt rapportens modell.
- Minska riksdagens storlek eller ändra valdagarna.
- Ompröva rösträtten för icke-medborgare i kommun- och regionval.
- Införa en statlig kommunrevision enligt Tidö 2.0-modellen.

Rapporten går alltså på flera områden väsentligt längre än partierna själva vågar eller vill göra i sina manifest. Några av de mest kontroversiella arbetsmarknads-, kultur-, högskole- och privatiseringsförslagen har nästan helt fallit bort.

Sammanfattande slutsats

Vi kan därmed, för det första, konstatera att det finns en stor samstämmighet mellan förslagen i Tidö 2.0 och Tidöpartiernas valmanifest. Väldigt mycket av de centrala delarna finns redan med i de officiella valprogrammen, om än, vilket är viktigt, ofta inbäddat i ett mjukare språk, ofta med hänvisningar till att annan välfärdspolitik.

För det andra, kan vi konstatera att många av de mer radikala strukturella reformerna inte finns med i partiernas valmanifest. Detsamma gäller en del mer obskyra förslag i Tidö 2.0, exempelvis höjd promillegräns på sjön). Men här bör framhållas en väldigt viktig aspekt. Ett valprogram är vad ett parti förbinder sig att göra. Men det innebär inte att man lovar att inte göra sådant som inte finns med i valprogrammet.

Marknadshyror står exempelvis inte med i Moderaternas valprogram. Däremot har de ett partibeslut på att vara för dem. Detta kan alltså tolkas som att marknadshyror är något Moderaterna är för, men inte gärna vill skylta med.

DEL III:

Vilken påverkan kan respektive parti förmodas få på kommande regeringspolitik, och vilka idéer kommer att vara vägledande?

När Tidö-avtalet tecknades 14 oktober 2022 var bilden tydlig. De stora sakpolitiska vinnarna var Sverigedemokraterna. De hade satt sin prägel både på dagordningen och på de konkreta sakförslagen.

Det framstod också som tydligt vilken del av den sverigedemokratiska politiken som var viktigast. Det var på det kriminalpolitiska och framför allt det migrationspolitiska områdena som de fått absolut störst genomslag. När det gäller andra stora förslag som de hade haft inför valet var genomslagen mer skrala. Så var fallet exempelvis med arbetslöshetsförsäkringen och tandvården.

Moderaternas genomslag är mer svårbedömt. Det tydligaste genomslaget var att de fick statsministerposten och i stort sett alla de tyngre statsrådsuppgifterna (finansminister, utrikesminister, justitieministern och försvarsministern blev alla moderater). De fick också genomslag för sin kriminalpolitik, som dock låg väldigt nära den sverigedemokratiska positionen i de flesta frågorna.

Kristdemokraternas stora seger, förutom vice statsministerposten och medverkan i regeringen, var en utredning om förstatligande av sjukvården. Denna utredning landade dock i slutsatsen att det vore fel väg att gå. Kravet kvarstår som vi sett därför nu i denna valrörelse.

Liberalerna var de som fick backa mest, inte minst gällande kriminalpolitiken. De fick igenom rätt mycket detaljförslag på skolans område. Däremot fick de inte gehör för sitt största skollöfte, att förstatliga skolan.

Där fick de, till skillnad från Kristdemokraternas förslag om förstatligad sjukvård, inte ens igenom ett förslag om utredning. Liberalerna har också vid flera tillfällen framställts av SD och Jimmie Åkesson som den stora bromsklossen i Tidö-samarbetet.

Sammanfattningsvis blir bilden som nedan:

PARTI	GENOMSLAG TIDÖ 1	STYRKA SEDAN DESS	PRIORITET
SD	Stort	Ökande	Migration
M	Stort	Sjunkande	Skattesänkningar
KD	Medel	Oförändrad	Vården, värderingsfrågor
L	Svagt	Ännu svagare	Skolan, tidigare att stå emot SD, nu snarare skattesänkningar

DEL IV :

Vad kan vi vänta oss av en kommande Tidö-regering?

Vi kan utifrån analysen så här långt dra följande slutsatser:

- Tidö-partierna kommer inte ha råd med allt de lovar i sina respektive valmanifest.
- Den svaga spärr mot starkt SD-inflytande som tidigare utgjordes av Liberalerna är nu obefintlig. De har i princip tvingats be de andra partierna om stöd för att kunna klara riksdagsspärren, och det kommer naturligtvis ge avtryck i en framtida Tidö 2-regering.
- Dokument som *Tidö 2.0* har redan i dag präglat Tidö-partiernas valprogram. Det finns ingen anledning att tro att de idéer som inte kommit med har försvunnit för att de saknar stöd. Snarare handlar det om att de är för impopulära. Det finns dock ingen anledning att tro att en ny Tidö-regering skulle gå vidare med även dem.
- SD kommer bli en ny Tidö-regerings allra mäktigaste parti. De har under de senaste åren hårdkockt prioriterat sina hjärtefrågor, framför allt migration och utvisningar, framför de välfärdsreformer som de även förra valrörelse gick till val på.
- Samtliga Tidö-partier lyfter fram skattesänkningar som viktiga och önskvärda förslag. Detta är också Moderaternas, som efter SD lär bli regeringens näst mäktigaste parti, tydliga prioritering.

Den samlade slutsatsen blir därför tydlig: En ny Tidö-regering kommer att behöva prioritera, och den kommer med alla sannolikhet att prioritera högerpolitik i enlighet med Tidö 2-dokumentet.

Vi kommer således fortsatt få en utvisningspolitik, vi kommer få ett kulturkrig riktat mot olika minoritetsgrupper, och vi kommer få en hårdkockt

högerpolitik med nedskärningar och marknadslösningar som kommer att slå mot vanliga löntagarhus, inte minst de som bor i hyresrätt. Men hela löntagarkollektivet kommer drabbas av en politik som fjärrmar sig från den svenska modellen och ökar klyftorna i samhället, såväl ekonomiskt som kulturellt.

Den första Tidöregeringen var illa nog. Men Tidö 2 kommer inte vara samma sak. Den kommer att vara värre.

Tankesmedjan Tiden vill
stimulera progressiv debatt kring de
avgörande utmaningar som samhället står inför:
klimatomställning, trygghet i förändring och
minskad jämlikhet.

Tankesmedjan Tiden vill visa att det är möjligt att driva
progressiv politik i en tid som är både globaliserad och lokal.
Vi vill visa att en sådan politik varken behöver vara dogmatisk,
låst vid sin historia eller ett resultat av kortsiktiga
kampanjstrategier och triangulering.

Vi deltar i den politiska debatten,
analyserar samhällsproblem, tar fram rapporter
med reformförslag och ordnar seminarier.

Tankesmedjan Tiden ger även ut
den socialdemokratiska
idétidningen Tiden.